

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobkyně **N. T. N. M.**, zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému **Velvyslanectví České republiky v Hanoji**, prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí, se sídlem Praha 5, Loretánské náměstí 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2017, č. j. 8 A 196/2016 – 10,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) ze dne 31. 1. 2017, č. j. 8 A 196/2016 – 10, bylo zastaveno řízení o žalobě žalobkyně na ochranu před nezákonným zásahem Velvyslanectví České republiky v Hanoji, spočívajícím v tom, že tento správní orgán vrátil žalobkyni žádost o udělení dlouhodobého víza jakožto nepřijatelnou. Řízení bylo zastaveno z důvodu podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), konkrétně pro nezaplacení soudního poplatku ve lhůtě stanovené usnesením městského soudu ze dne 21. 12. 2016.

Toto usnesení městského soudu napadla žalobkyně kasační stížností, kterou vzala podáním ze dne 21. 2. 2017 v plném rozsahu zpět. Uvedla, že tak učinila „*pro chování*“ městského soudu, který usnesením ze dne 14. 2. 2017, č. j. 8 A 196/2016 – 20, zrušil kasační stížností napadené usnesení. Spolu se zpětvzetím kasační stížnosti předložila žalobkyně Nejvyššímu správnímu soudu usnesení ze dne 14. 2. 2017 a detail zprávy o doručení tohoto usnesení zástupci žalobkyně do datové schránky.

Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může návrhce vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a), věty před středníkem s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhce svůj návrh zpět.

Projev vůle žalobkyně prostřednictvím jejího právního zástupce, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti o tom, že se stěžovatelka v dané věci domáhá zastavení řízení. Zástupce žalobkyně je k zastupování žalobkyně v řízení o kasační stížnosti oprávněn na základě plné moci ze dne 6. 9. 2016, kterou předložil Nejvyššímu správnímu soudu s doložkou autorizované konverze. Vzhledem k tomu, že žalobkyně vzala svou kasační stížnost zpět ještě

před tím, než o ní bylo zdejším soudem rozhodnuto, postupoval Nejvyšší správní soud dle shora citovaných ustanovení, ve spojení s § 120 s. ř. s., a řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle prvně zmiňovaného ustanovení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že žalobkyně uvedla ve svém zpětvzetí kasační stížnosti, že ji bere zpět pro chování městského soudu. V kontextu citovaných ustanovení však nelze přehlédnout, že městský soud není v posuzované věci odpůrcem (tedy žalovaným) a nedošlo ani k uspokojení navrhovatelky (žalobkyně) žalovaným. Proto ke zpětvzetí kasační stížnosti nedošlo z důvodů uvedených ve větě druhé citovaného ustanovení a Nejvyšší správní soud tak postupoval podle obecného pravidla vyjádřeného ve větě první. Rozhodl tedy, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů kasačního řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu